

NAAMSVERANDERING

door

A.W. Lacourt

In het gesprek over NAAMSVERANDERING (J. Kuiper) kies ik wel be-
slist de kant van A. De vloed van naamsveranderingen veroorzaakt
chaos, daar waar rust en stabiliteit juist zo vereist wordt. Men
belast het nageslacht met een enorme last extra werk. Want wat is
tegenwoordig een naam? Dagprijs of "beurskoers". Janssen zegt in
zijn naamlijst van nederlandse mollusken "stilstand is achteruit-
gang". Absoluut onjuist. Ik zou een moratorium of quarantaine
van 10 jaar ingesteld willen zien, zoals A. Overal in de collec-
ties zou dag en nacht gewerkt moeten worden om de etiketten te
veranderen - bij te houden! Er zijn betere dingen te doen. En niet
als Lamarck, die het voor gewoonte hield overal op reeds beschre-
ven soorten nog eens zijn naam op te plakken, zoals Jeffreys hem
verweten heeft.

Een frappant voorbeeld is Venerupis pullastra die nu opeens
V. senegalensis zou moeten heten. Toen ik ruim 50 jaar geleden
met de studie begon, was V. pullastra een reeds vanouds bekende
naam. En nog eerder, zelfs meer dan een eeuw geleden al, gebruikt
door Jeffreys in zijn British Conchology, vol. 2, p. 355, in 1863!
Aardig op zichzelf dan een nog oudere naam te vinden, doch dan
dient deze wel tegelijk in de rubriek "antiquiteiten" te worden
bijgezet.

Ook wordt het gebroddel, elke soort zijn eigen genus mee te
willen geven. De soortnamen zijn er toch om verschillen aan te
duiden, en de genera voor de samenhang. Vaak is het echter zo, dat
auteurs namen geven om zelf naam te maken. Het schijnt mode te
zijn een eigen afwijkende visie te geven omdat men anders niet zou

meetellen. Men noemt het "progressief" doch het is eerder "agressief" en wij weten nu wel waar dit toe leidt. Chaos.

Dit alles natuurlijk onder voorbehoud van echt nieuwe soorten beschrijven of werkelijke fouten in de nomenclatuur herstellen.